

**УПОТРЕБА НА ФОЛКЛОРНИТЕ ЕЛЕМЕНТИ И УМЕТНИЧКАТА
ТРАНСПОЗИЦИЈА НА ФОЛКЛОРТО ВО ВТОРИОТ СТАВ „ЛАМЕНТОЗО“ ОД
СИМФОНИЈАТА БРОЈ 5, НА КОМПОЗИТОРОТ ТОМА ПРОШЕВ**

проф. д-р Гоце Гавриловски

Музичка академија, Универзитет „Гоце Делчев“- Штип
goce.gavrilovski@ugd.edu.mk

Апстракт: Вториот став „Ламетозо“ од Симфонијата бр. 5 на композиторот Тома Прошев содржи цитирана и обработена народна тема „Црна се чума зададе“, во која при нејзината стилизација, одредени фолклорни елементи се полесно препознатливи, некои составни елементи и мотиви наликуваат на оригиналната народна песна, додека други само наговестуваат или содржат фолклорни идиоми. Во трудот ќе се издвојат покарактеристични места низ текот од делото, со објаснување за присуствота и употребата на фолклорните елементи во ставот и нивните особености изразени од аспект на: тембар, фактура и оркестрација како и функција на употребените музички инструменти дадени во примерите од партитурата на делото.

Клучни зборови: *употреба на фолклорни елементи, уметничка транспозиција, современо творештво, музички фолклор.*

Вовед

Творештвото на композиторот Тома Прошев, како претставник од третата генерација македонски композитори, се стреми кон современиот музички израз. Но, и самиот Прошев често пати зборувал дека „звуковната перцепција на фолклорот претставува изграден филозофски концепт во кој наоѓаат определено место некои форми и категории кои се содржат и во неговото творештво“. И дека „бавните, тажни и контемплативни песни од нашиот фолклор по својата звучна атмосфера соодветствуваат на бавните ставови од неговото творештво“.

Вториот став „Ламетозо“ од Симфонијата бр. 5 за симфониски оркестар на композиторот Тома Прошев, по структура е варијации на темата од народната песна „Црна се чума зададе“. Претставува цитирана и обработена народна тема, која не е дословно појавена и едноставно хармонизирана, туку при нејзината појава најмногу се препознава по мелодијата вклучително со нејзините составни интервали, а како најкарактеристични се истакнуваат: малата и зголемената секунда. Мелодиската делница е стилизирана, обработена со карактеристична оригинална авторова хармонска подлога, а на места е присутна и придужна, контра- мелодија. По форма ова дело претставува тема со варијации, во кое темата се појавува повеќе од десет пати, и тоа: од 2 до 12 такт (кај трубата); од 15 до 18 такт (кај гудачките инструменти); од 19 до 32 такт (во: кларинет, флејта, обоа; во 25 такт кај англиски рог; 29 такт кај гудачите; од 39 до 41 такт (кај дрвените дувачки инструменти: николо, флејти, обои, англиски рог, кларинети, фаготи); во 41 такт кај гудачите; од 45 до 49 такт (дрвените дувачки инструменти: николо, флејти, обои, англиски рог, кларинети, фаготи); од 51 до 55 такт (кај

гудачите; па во 54 такт кај: пиколото, флејтите и кларинетите); од 56 до 61 такт (кај гудачите и металните дувачки инструменти: пиколо, флејти, обои, англиски рог, кларинети, фаготи); од 64 до 72 такт (кај кларинетите; а од 70 до 72 такт во англискиот рог); од 73 до 92 такт (кај трубите) и од 94 до 96 такт темата се јавува во кларинетот.

Времетраење на делото изнесува 10 минути, со вкупно 104 такта, во темпа: Адаџо (од 1-93 такт), Ленто (од 94-96 такт) и Мено мосо (од 97-104 такт).

Во текот на трудот ќе се опфатат повеќе карактеристични примери во кои се присутни фолклорните мотивски елементи од партитурата на делото „Ламентозо“, вклучително со местата каде има појава на: стилизирана, употреба на обработена или цитирана фолклорна тема.

Карактеристични фолклорни елементи

Во продолжение од трудот следува приказ на фолклорните елементи и опис на транспозиција на фолклорот во делото преку примери од партитурата.

Користењето на автентична фолклорна мелодија се јавува на самиот почеток од делото, од 2-ри до 12-ти такт, преку појава на мелодиската линија кај прва труба- во меџо- пијано динамика, преку цитирање на народната тема „Црна се чума зададе“. Темата е обработена преку присутност на интонации и појава на карактеристичните составни интервали од народната тема, комбинирано со ритамот, кој исто така многу потсетува на народната тема. На почетокот во партитурата се појавени и долги педални тонови кај виолончелата и контрабасите, како и тремоло артикулација дадена кај Гран- касата и тимпанот, во пијано динамика, што допринесува за мистичниот, таинствен карактер на почетокот од делото.

LAMENTOSO
"Crna se čuma zadade"

T. Proshov

Нотен пр. бр.1: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 2-12т.

Карактеристична е мелодиската линија во која е цитирана народната тема „Црна се чума зададе“, преку интонативни- интервалски, или мелодиско- ритмички склопови, проткаена низ разни инструменти, и тоа, со појавата кај: кларинетот, во 19 такт; кај флејтата, во 20 такт; обоата, во 21 такт; повторно кај кларинетот, во 23 такт; кај пиколото, во 24 такт; кај англискиот рог, во 25 такт; па кај флејтата, во 26 такт; и која на крајот завршува во 27 и 28 такт со интересна комбинација и карактеристичен тембар- во фаготот и флејтата, а во следните два такта се приклучуваат металните дувачки инструменти: 4 хорни, 2 труби, 3 тромбони и туба- со акордска, хармонска функција. На ова место- од 19 до 28 такт е карактеристично нижењето на разни темброви бои, кои делуваат како мозаик и темброво богатство испреплетено преку погоре- наведените инструменти, кои се самостојни, бидејќи металните дувачки инструменти имаат паузи, а гудачките инструменти тука се карактеризираат со акордска придружба во пијано динамика; харфата се истакнува со артикулациската техника глисандо, како и таинствени долги удари во пијанисимо динамика дадени кај удирните инструменти: там-там, чинели и гран-каса.

4

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

Нотен пр. бр.2: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 19-28т.

Карактеристичен за делово е и следниов пример, каде од 15 до 18 такт, гудачките инструменти се дадени во низок регистар, а асоцираат на интонации со фолклорни елементи. Така на пример, во третиот такт, кај првите виолини има појава на еден единствен тон- Г; кај вторите виолини се јавува карактеристичниот интервал мала нагорна секунда, додека кај виолите повторно има појава на педален тон- Г, а кај виолончелата- мелодиска делница е претставена во вид на постепено надолно движење, проследено со надолен и нагорен скок од интервал мала секста. На ова место гудачките инструменти се придржани со tremolo артикулација, донесена од страна на тимпаните и гранд- касата.

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

3

Нотен пр. бр.3: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 15-18т.

Во 5-ти и 12-ти такт од вториот став „Ламентозо“, на Симфонија бр.5, од авторот Тома Прошев, карактеристична е појавата на втората труба, која се одликува со ритмичко- педална функција, преку појава на еден ист лежечки-педален тон и ритмичка фигура од: осминка пауза, две шеснаестинки ноти и четвртинка. И во овој случај ритмичко-педалната функција најчесто асоцира на удари на тапанот. Исто така, на ова место се појавуваат и: двета кларинети и фаготи, трите тромбони и тубата, како и првите и вторите виолини и виолите. Сите овие музички инструменти заедно исполнуваат акорд во пијано и пијанисисмо динамика, како и харфата која е дадена со артикулацијата глисандо во динамика-пијано. Вакви слични ритмичко- педални комбинации, кои потсетуваат на удари на тапан, низ делово се сретнуваат и во: 12-ти такт- кај втора труба; 43-ти и 49-ти такт - кај двете труби, или пак од 76-ти до 78-ми такт - кај четирите хорни.

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

2

Нотен пр. бр.4: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 12т.

Во 42-ти и 44-ти такт впечатливо е местото кое асоцира на удари на тапан, а тоа се јавува кај гудачките инструменти: први и втори виоли, виоли, виолончела и контрабаси, кои се одликуваат со ритмичка улога. Тие свират во унисоно и вдвоени се низ 4 разни октави еден единствен тон кој е акцентиран во фортизимо динамика и во динамика крешчендо повеќекратно се повторува, а сето ова е поткрепено и од гран-касата. На ова место кај тромбоните се јавува мелодиска функција, а кај хорните- хармонска. Во 44-ти такт, овој ритмички импулс во вид на акцентирани удари кај гудачките инструменти од фортизимо динамика преминуваат во декрешчендо, а се поткрепени и од тимпанот.

8

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

Нотен пр. бр.5: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 42-45т.

Харфата како музички инструмент е доста употребен во партитурата од ова дело. Таа се јавува преку карактеристична глисандо- техника, која кај харфа низ текот на делото се јавува во: 5 и 6-от такт; 8 и 9-от такт; 19 и 20-от такт; 23 и 24-то такт; 27 и 28-от такт; 50 и 51-от такт; 60 и 61-от такт и 96 и 97-от такт. Овие појави во харфата претежно се јавуваат при крајот од фразите на самостојните, соло- мелодиски делници на инструментите, а нејзината улога при појавата претежно има фонска функција со цел да го доопише тој зададен таинствен- мистичен карактер во делото. Како најкарактеристичен од сите овие примери се наметнува делот од 49 до 52-от такт. Таму се јавува силна акордска фактура дадена кај металните дувачки инструменти во фортисимо динамика и појава на фортисимо удари со артикулација тремоло, во крешендо кај: чинелите, гран- касата и там-тамот, а потоа, одненадеж се појавува харфата со артикулацијска техника глисандо, од каде продолжуваат гудачките инструменти во мецо- форте динамика.

Нотен пр. бр.6: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 49-52т.

Од 31- 36-от такт се појавува интересен пример кој претставува отворен, непосреден дијалог помеѓу сите инструменти од симфонискиот состав во делово, и тоа- започнува со: гудачи (31т.); метални (32т.); дрвени (33т.); кај гудачи во 34-от такт и резултира со тути во 35-от такт и тоа во пијанисимо динамика, што е карактеристично само по себе, бидејќи тоа најчесто не е својствено при појавата на сите инструменти од партитурата на делото, по што- во 37 и 38-от такт се јавува соло- тимпан, даден со артикулација во тремоло и удирни инструменти во пијано динамика, а кај сите други останати инструменти има пауза. Ваквиот сличен дијалог кој беше образложен во претходниот пример продолжува и во понатамошниот тек од делото, се до 54-от такт.

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

6

Нотен пр. бр.7: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 31-38т.

Од 45-48-от такт карактеристична е појавата на дрвени дувачки инструменти: пиколо, 3 флејти, 2 обои, англиски рог, 2 кларинети и 2 фаготи, кои се одликуваат со мелодиска функција во вид на унисоно мелодија, во 4 разни октави преку подгласи во вид на октавно наслојување на мелодиската линија. Овде јасно е воочлив темброт на дрвените дувачки инструменти, во форте динамика, а забележително е и присуството на гудачките инструменти: виолончели и контрабаси, кои се појавени во форте динамика, преку артикулацијата пицикато, дадена во три разни октави и идентичен ритмички образец со гран- касата, која се одликува со ритмички импулс и ја потенцира артикулациската техника пицикатото кај погоре наброените гудачки инструменти.

8

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

Picc

Fl 1.2

Ob 1.2

F 1.1n

Bc Cl 1.2

Bon 1.2

Un 1.2

Un 3.4

Bb Tpt 1.2

Tbn 1.2

Tbn 3
Tuba

Timp.

Cym.

TT

B. Dr.

Hp

Vln I

Vln II

Vla

Vcl

Cb

Нотен пр. бр.8: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 45-48т.

Од 56 до 60-от такт впечатлив е примерот каде се појавени дрвените дувачки и гудачките инструменти, и тоа во унисоно, вдвоени во октави. Сите инструменти се карактеризираат со изведба на главната мелодиска делница. На ова место металните дувачки инструменти имаат паузи, а од удирните појавени се чинелите, кои се одликуваат со ритмички импулс. Гудачките инструменти: први и втори виолини, виоли, виолончела и контрабаси свири унисоно во 4 различни октави, а дрвените дувачки инструменти: пиколо, 2 флејти, 2 обои, англиски рог, 2 кларинети и 2 фаготи- ја исполнуваат истата мелодиска делница од гудачите, во унисоно- вдвоена во 5 различни октави. Од сите застапени музички инструменти на ова место, пиколото, природно, свири највисоко, додека контрабасите заедно со фаготите- најниско.

10

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

The image shows a page from a musical score for orchestra, specifically for Sinfonie Nr. 5, second movement, Lamentoso. The page is numbered 10 at the top left. The title "Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso" is centered at the top. The score is written on multiple staves, each representing a different instrument or section of the orchestra. The instruments listed include Picc., Fls. 1.2, Ob. 1.2, T. Hn., Bb Cl. 1.2, Bon. 1.2, Hln. 1.2, Hln. 3.4, Kb Tpt. 1.2, Thm. 1.2, Tuba, Timpani (Temp.), Cymbals (Cym.), TT (Trombones), B. Dr. (Bass Drum), Hp (Horn), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Cello (Vcl.), and Double Bass (Cb.). The music is set in common time and includes various dynamics such as *mp*, *f*, and *ff*. The notation is dense with sixteenth-note patterns and rests.

Нотен пр. бр.9: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 56-60т.

Од 64 до 69-от такт во партитурата од делото би го издвоиле настапот на соло-кларинетот, кој се јавува во низок регистар и во пијано динамика, а интересно звучи збирниот тембар создаден од неговата појава во комбинација со харфата и гудачките инструменти: први и втори виолини и виоли, кои свират во пијанисимо динамика, поделени во дивизи и имаат хармонска функција. Ова резултира со карактеристичен тембар кој се формира од сите дадени инструменти во партитурата на ова место. Од 70до 72-от такт има појава на мелодиско соло и кај англиски рог, во средно- низок регистар со динамика пијано. Тој е даден во комбинација со харфата и гудачките инструменти: први и втори виолини и виоли, во пијано динамика со хармонска улога, при што истите целокупно создаваат карактеристичен тембар кој резултира со мистичен, мрачен и таинствен карактер.

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

11

Нотен пр. бр.10: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 64-72т.

Како впечатливо би го издвоиле местото од 73-от такт, бидејќи на прв поглед се воочува дека се појавени сите инструменти од симфонискиот оркестар, но овојпат- сите инструменти се одликуваат со различна функција. Имено, мелодиската функција е карактеристична кај двете труби, кои ја исполнуваат главната мелодиска делница. Непосредно по неа започнуваат и металните дувачки инструменти: 4 хорни, 3 тромбони и туба, заедно со двета фаготи кои се одликуваат со акордска функција. Во следниот 74т., се приклучуваат и дрвените дувачки инструменти: коло, 2 флејти, 2 обoi, 2 кларинети- кои имаат хармонска функција, која во следниот такт прераснува во контрамелодија, и така се создава мелодиско- хармонска функција. Во овој 74-ти такт, карактеристично е тоа дека металните дувачки инструменти заедно со 2 фаготи се одликуваат со хармонско-ритмичка функција, бидејќи, вертикално погледнато, сите овие инструменти настапуваат истовремено со идентичен ритам, кој потсетува и на ударите на тапан. Тука- од 74-от такт, настапуваат и удирните инструменти, кои се одликуваат со ритмичка функција, исполнета преку одреден ритмички импулс, а гран- касата го подржува ритамот преку исти ритмички фигурации со металните дувачки инструменти. Од 76-от такт, настапува и англискиот рог, додека: 2 флејти, 2 обoi, 2 кларинети, 2 фаготи, 2 тромбони се движат во паралелни терци, со што мелодиската линија се напластвува со помош на разни подгласи во форте динамика и на ова место придржната мелодиска линија се испреплетува и достигнува исто ниво- се поистоветува со главната, која се уште и до крајот на овој дел- во 92-от такт, ќе се задржи кај 2-те труби. Од 76 до 78-от такт, кај 4-те хорни е карактеристична појавата на еден тон преку ситни нотни вредности, а оваа нивна хармонско- ритмичка функција во паралелни терци со карактеристичен ритмички импулс во ситни нотни вредности преку крешчендо асоцира на ударите на прачката од тапанот. Од 80 до 88-от такт, јасно се издвојуваат сите функции кај инструментите од симфонискиот состав при настап на тути: трубите ја донесуваат главната мелодиска делница, дрвените дувачи се карактеризираат со придржна мелодија, гудачите имаат својство на контра- мелодија, која се одликува со комплементарен ритам во однос на двете претходни мелодии, а металните дувачи- хармонска функција, додека удирните инструменти настапуваат со ритмички импулс. Од 88 до 93-от такт, остануваат само металните дувачки инструменти: 2 труби со мелодиска функција, 3 тромбони и туба со хармонска функција, 4 хорни со мелодиско- хармонска функција, кои полека и по пат на декрешчендо, се раситнуваат и исчезнуваат еден по еден, се до 93-от такт.

Musical score for orchestra, page 14, section II st. - Lamentoso. The score includes parts for Picc, Fl 1.2, Ob 1.2, F Hn, Bb Cl 1.2, Bassoon 1.2, Hn 1.2, Hn 3.4, Bb Tpt 1.2, Trombone 1.2, Tbn 1, Tuba, Timpani, Cymbals, Triangle, Bass Drum, and Harp. The strings (Vln I, Vln II, Vla, Vc, Cb) play a prominent role in the lower half of the page.

Нотен пр. бр.11: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 73-93т.

Од 94 до 97-от такт, карактеристична е појавата на соло-мелодиската делница во прв кларинет, во пијано динамика. Интересно е и дека на ова место инструментот звучи сам и во овие три такта нема појава на други инструменти. На крајот од фразата во 96- от такт, се појавува харфата со глисандо од Д-Д3, а пред да го започне ова место, кларинетот ја презема мелодиската делница дадена во четирите хорни, преку појава на истиот тон- Д1. Во овие три такта во мелодиската линија повторно се назираат тоновите - интонативно и ритмички, од народната тема.

16

Simf.Nr.5 II st. - Lamentoso

Lento

Lento

rit.

Lento

rit. cresc.

Lento

p

Нотен пр. бр.12: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 94-97т.

Во последните тактови од делото, поточно од 97 до 104-от такт, кај цифра 11, во темпо „Мено мосо“, карактеристична е појавата на долги нотни вредности, кои имаат функција на педал во низок регистар, и тоа кај: пиколо, флејта, обоа (тон- D1), како и кај виола и виолончело, со појава на низок регистар преку тонот- D. На ова место карактеристично е тоа што се појавени сите инструменти дадени во партитурата од делото, и тоа со тивка динамика. Со тоа авторот сакал да прикаже богатство на тембри дадени во тивка динамика, преку појава на еден единствен, педален тон- D, а што резултира со мистичен, таинствен призвук. Гудачки инструменти се појавени со сордина, во пијано динамика, и присуство на лежечкиот тон- D, додека харфата се јавува во последните 4 такта (од 100 до 104-от такт), со појава на тонот- D, низ 4 разни октави. Од удиралките, впрочем како што беше случај и на самиот почеток, се појавени само тимпаните и гранд-касата, и тоа преку артикулацијата тремоло со педал во најтивка динамика-пијано пијанисими посибile. Металните дувачки инструменти: 4 хорни, 2 труби, 3 тромбони и туба на ова место се појавени со сордина, во пијано динамика и појава на тонот D, кај сите инструменти, но во различен регистар. Древните дувачки инструменти: пиколо, 2 флејти, 2 обои, англиски рог, 2 кларинети и 2 фаготи се претставени со динамика пијано и појава на лежечкиот тон- D. Карактеристична за нив е примената на претежно нискиот регистар од овие инструменти.

Заклучок

Во текот на трудот се дефинирани повеќе карактеристични примери во кои се присутни фолклорните мотивски елементи од партитурата на делото, вклучително со местата каде има појава на стилизирана, употреба на обработена или цитирана фолклорна тема.

Делото „Ламентозо“- вториот став од Симфонијата број 5, од композиторот Тома Прошев, е описано преку:

- карактеристичните мелодиски движења во главните и придружните мелодиски делници;
- појава на хроматска скала, а како карактеристична се вбројува и појавата на претежно надолни интервалски движења во мелодиската линија, кои асоцираат на тажалка;
- појава на украсни тонови во вид на предудари и глисандо (кај харфата);
- присутноста на интервалите: зголемена и мала секунда, како и зголемена кварт, како најкарактеристични интервали во мелодиската линија;
- појавата на темен, мрачен и низок регистар, воопшто кај повеќето инструменти од симфонискиот состав низ целото дело.

На крајот од текстов може да се заклучи дека во текот од трудот се опфатени повеќе карактеристични примери во кои е прикажан начинот на примената и присуството на фолклорните мотивски елементи, потврдени преку дефинирање на функциите и улогата на музичките инструменти застапени во партитурата на делото.

104

v. II [1] **Meno mosso**

Picc *p*

Fl. 1.2 *p*

Oboe 1.2 *p*

F. Hn. *p*

H. C. 1.2 *p*

Bsn. 1.2 *p*

Hn. 1.2 *con sord.*

Hn. 3.4 *p*

Bb Tpt. 1.2 *p*

Dm. 1.2 *con sord.*

Bass 3. Tubo *con sord.*

Imp. *p*

Cym

TT *ppp*

B. Dr.

Hp

Vln I *p*

Vln II *con sord.*

Vla *p*

Vc *p*

Cb *p*

Нотен пр. бр.13: Т. Прошев- Симфонија бр.5, втор став, 97-104т.

Користена литратура (References)

- Голабовски, С. (1984). *Традиционална и експериментална Македонска музика*. Скопје: Македонска Ревија.
- Коловски, М. (2013). *47 македонски композитори*, Скопје: СОКОМ.
- Лешкова-Зеленковска, С. и Велковска-Трајановска, В. (2014). Е – База за творештвото на македонските композитори, Едиција македонска музика, СОКОМ.
- Ралева, Ж. (2004). Тома Прошев (1931-1996), *Музиката на почвата на Македонија од Атанас Бадев до денес*, книга 12, Скопје: МАНУ, 107.
- Toshevski, S. (2003). *The influence of the folklore over the musical creative work of Macedonia*. Macedonian Music, No.3, Special edition, Skopje: SOCOM, 61/70.